I
93015

„GENERATIA NOUA“ No. 4

MICUL DOR

și

MARELE DOR

Cântece populare strigături la joc,
Colinde de Sfintele Sărbători
Doine. Cântări frumoase
de dragoste.

Adunate de prin foi și publicate pentru
ca să le citească tot Românul

de

A. M.

BIBLIOTECA
ACADEMIEI
ROMÂNE

IAȘI
Tipografia Trecerea Munților Carpați
Str. Lăpușneanu, 26

BIBLIOTECA
* ACADEMIEI *
ROMÂNE

Afară 'i lună...

Afară 'i lună și bine
Și mândruța nu mai vine...
Vai, Doamne, că greu e dorul!

Ori e rău ori nu e bine
Ori i s'a urât de mine...
Vai Doamne cá greu e dorul!

Nu ți-o fi mândro păcat
Și-aseară te-aim așteptat...
Vai Doamne că greu e dorul!.

Și văzând că nu mai vii
Pusei dorul căpătăi...
Vai Doamne, că greu e dorul!.

Cu urâtul mă 'nvelii
Greu doamne că mai dormii...
Vai Doamne că greul e dorul!.

Mă trezii și pipăii
Și nimica nu găsii...
Vai Doamne că greu e dorul!.

Decât dorul inimii
Scris pe fața perinii..
Vai Doamne că greu e dorul!.

Cu cerneala ochilor
Ochilor fârtaților...
Vai Doamne că greu e dorul !.

Și cu pana genelor
Genelor sprincenelor...
Vai Doamne, că greu e dorul !.

DOINA

Arde-mi-t–ari codru des,
Văd bine că s'a ales
Din tine să nu mai ies !
C'am intrat băiat blajin
Și-acuma's moșneag bătrân.

C'am intrat făr' de mustețe
Și-acuma 's la bătrânețe !
Plânge–mă mamă cu dor
Că ți-am fost voinic fecior,
Plânge–mă mamă cu jale
Că și eu-s'al Dumitale..

Mori mândro....

Mori mândro să mor și eu..
Doarme toată lumea doarme,
Să ne 'ngroape 'n făgădău..
Doarme toată lumea doarme.

Câte fete's bănățene, tralalala...
Toate 's negre la sprâncene...
Numai una-i mai negruță
Și-aceia–i a mea drăguță...
Bagă Doamne luna 'n nor,
Să mă duc unde mi-e dor.

Câte fete 'n brațe-am strâns tralalala...
Toate după mine au plâns „ „
De te-oi strânge și pe tine „ „
Și tu–i plânge după mine „ „

Mărioara

Mărioară de la munte,
Nu–ți lăsa părul pe frunte
Că ți–or eși vorbe multe.

Las' să-mi iasă că nu-mi pasă,
Că 's tânără și frumoasă
Și bădița'i dus de-acasă.
Dusu-s'a bădița dus
Dusu-s'a la coasă 'n sus.

Să cosească floricele
Rupe–i–s'ar coasa 'n ele
Să vie 'n brațele mele.
Să cosească flori pe rouă
Rupe-i–s'ar coasă 'n două.

„Marele Dor“ !

Marele dor, este simţământul de dragoste fierbinte pentru ţara ta. Este dragostea pentru *pământul strămoşesc* pe care părinţii şi moşii noştri de mii de ani au trăit, pe care l-au muncit cu braţele lor, l-au iubit cu sufletul lor, l'au apărat cu sângele lor. Şi-au luat apoi rămas bun dela dânsul, aşa precum şi tu îţi vei lua, au privit duios lumina soarelui, frumuseţea neasemănată a cerului românesc, codrul cu freamătul lui de jale, căsuţa sfântă din fundul văii, şi-au privit blând copii şi li-au zis :

„Copii, iată noi ne ducem !

„Vă lăsăm vouă căsuţa bătrânească şi stăpânire deplină asupra ţării, a moşiei pe care noi cu multă suferinţă şi cu vitejie am apărat-o !

»Fiţi vrednici şi fiţi viteji ! Căci mulţi străini vor veni peste voi să vă fure ţara şi bogăţiile voastre toate, să vă puie jugul pe umeri şi să vă bată cu biciul. Să vă dărâme altarele sfinte să vă pângărească credinţa, să-şi bată joc de oasele noastre. Muriţi mai bine cu cinste, până la cel din urmă decât să trăiţi în ruşinea robiei.

Acesta a fost cuvântul de pe patul de moarte a patru zeci de generaţii de români, ale căror trupuri toate dorm sub glia noastră sfântă.

Marele Dor ! Pentrucă nu-i numai dorul nostru, ci sub ţărână zace dorul a peste 300 de milioane de înaintaşi, ale căror suflete ne privesc din ceruri... şi ne blastămă, pentrucă ţara nu mai este a noastră, bisericile ne sunt pângărite ; de oasele lor cari nu se pot odihni, străinii îşi bat joc,—iar noi trăim cu jugul pe grumaji, cu lanţuri la mâni, cu ruşinea în suflete, pentrucă *n'am ştiut să murim cu un ceas mai de vreme ! Feriti-vă să nu vă ajungă blestemul celor 300 de milioane morţi !*

LA NOI

de Oct. Goga

scrisă pentru suferinţele Ardealului înainte de desrobire, dar se potriveşte aşa de bine şi acum, mai ales pentru Moldoveni.

La noi sunt codrii verzi de brad,
Şi câmpuri de mătasă
La noi atâţia fluturi sunt
Şi-atâta jale 'n casă.

Privighetori din alte ţări
Vin doina să-ne-asculte
La noi sunt cântece şi flori
Şi lacrămi multe, multe.

La noi nevestele plângând
Sporesc pe fus fuiorul,
Şi 'nbrăţişându-şi jalea plâng
Şi tata şi feciorul.

Pe boltă sus e mai aprins
La noi bătrânul soare
De când pe plaiurile noastre
Nu pentru noi răsare.

Şi fluturii sunt mai sfioşi
Când zboară 'n zări albastre,
Căci roua de pe trandafiri
Sunt lacrimile noastre.

Sub cerul nostru 'nduioşat
E mai domoală hora,
Căci cântecele noastre plâng
In ochii tuturora.

La noi de jale povestesc
A codrilor desișuri,
Și jale duce Mureșul
Și duc tustrele Crișuri.

Avem un vis neîmplinit
Copil al suferinții,
De jalea lui ni-au răposat
Și moșii și părinții.

Din vremi bătrâne de demult
Gemând de grele patimi,
Deșertăciunea unui vis
Noi o stropim cu lacrimi.

DOINA

de M. Eminescu

De la Nistru pân'la Tisa
Tot Românul plânsu-mi-s'a
Că nu mai poate străbate
De-atâta străinătate.
Din Hotin și pân'la mare
Vin muscalii de a călare,
De la mare la Hotin
Mereu calea ni-o ațin ;
Din Boian la Vatra Dornei
A umplut omida cornii,
Și străinul te tot paște
De nu te mai poți cunoaște.
Sus la munte, jos la vale
Și-au făcut dușmanii cale

Din Sătmar până 'n Săcele
Numai vaduri cu acele.
Vai de biet Român săracul!
Indărăt tot dă ca racul
Nici îi merge, nici se 'ndeamnă
Nici îi este toamna, toamnă
Nici e vară vara lui
Şi-i străin în ţara lui.
De la Turnu 'n Dorohoi,
Curg duşmanii în puhoi
Şi s'aşează pe la noi:
Şi cum vin cu drum de fier
Toate cântecele pier;
Sboară păsările toate
De neagră străinătate
Numai umbra spinului
La uşa creştinului...
Işi desbracă ţara sânul,
Codrul — frate cu românul,
De secure se tot pleacă
Şi izvoarele îi seacă
Sărac, în ţara săracă.

Cine-a îndrăgit străinii
Mânca i-ar inima câinii
Mânca i-ar casa pustia
Şi neamul nemernicia.

Ştefane, Măria Ta,
Tu la Putna nu mai sta,
Las' arhimandritului

Toata grija schitului,
Lasă grija sfinţilor
In seama părinţilor
Clopotele să le tragă
Ziua întreagă, 'noaptea 'ntreagă,
Doar s'o 'ndura Dumnezeu
Ca să-ţi mântui neamul tău.
Tu te 'nalţă din mormânt,
Să te-aud din corn sunând
Şi Moldova adunând.
De-i suna din corn odată
Ai s'aduni Moldova toată,
De-i suna de două ori
Iţi vin codrii 'n ajutori
De-i suna a treia oară
Toţi duşmanii or să piară
Din hotară în hotară..
Indrăgi-i-ar ciorile,
Şi spânzurătorile!....

Cântecul studenţilor creştini

Studenţi creştini din România Mare
Se'mbracă'n doliu neamul românesc,
Jidanii ne sugrumă naţiunea
Şi-avutul ţării noastre-l jefuesc!
Din nepăsare azi să ne trezim
Suntem prădaţi de liftele păgâne
Şi ţara cere să o mântuim!
Nu vrem să mai fim sclavii jidovimii!
Conduşi de idealul cel mai sfânt

Vom nimici dușmanii țării noastre
Și-om înfrunta al hoardelor avânt !
Vă deșteptați căci ora a sunat !
Studenți creștini vă chiamă sfânta țară
Să-i curățim pământu'n lung și'n lat !

Vom răsădi viață românească
Pe plaiurile unde cresc azi spini,
Vom împleti în aur viitorul
Acestei țări călcate de străini,
Cătușele de-acum le-om sfărâma,
Vom prea-mări cereasca libertate
Și țara ne va bine-cuvânta !

Așteaptă neamul s'aducem izbânda
Ne vor surâde laurii pe frunți,
Vor plânge văile de bucurie
Ne-or saluta îmbătrâniții munti !
Nu șovăiți ! Dreptatea e cu noi
Și vom strivi dușmanii sub călcâie,
Sau vom muri cu glorie'n război !

Iustin Ilieșiu

Horă pentră „Liga Apărării Naționale Creștine“!

de un Ardelean

Hai la horă frățioare
C'a răsărit al nostru soare,
Haide să ne veselim
Că scăpăm de-acum de chin.

Azi în ceața depărtării
Sună goarna deșteptării.
Sculați, sculați frați Români
Numai stați robi la păgâni!

Vezi Moldova obidită
Și de Jidovi cotropită
Își înalță fruntea-i mândră
Rupând lanțul de osândă.

Pe mănoasele-i câmpii
Vin Românii mii si mii
Să se 'nfrățească 'ntr'o Ligă
Pe dușmani ca să-i învingă.

Din munți buciumul răsună
Românii toți se adună
Pe câmpia strămoșească
In Ligă să se'nfrățească.

Hai și noi cu bucurie
Ligei toți să-i dăm tărie
S'ajutăm cu mic cu mare
Liga cea de Apărare.

Nu-i Român cel ce nu vrea
Azi în Ligă a intra,
Ci-i vândut străinului
Şi-i sluga Jidanului.

Căci Liga vrea fraţi Români
Să ne scape de păgâni
Ţara să ni-o mântuiască
Legea sfântă s'o păzească.

Liga noastră cea creştină
Scapă ţara de neghină
Scapă ţara românească
De urgia jidovească !

Tot ce-i rău s'o curăţi
Tot ce-i putred va pieri,
Şi-atunci glia strămoşească
Va fi iarăşi românească !

Dorul Mamei

Peste vârfuri de coline
Ca o pasăre maiastră
Dorul mamei, vine, vine,
Și s'așează pe fereastră.

Fie soare, fie nor
Fie zi, ori miez de noapte,
El în geam bate ușor
Și tot chiamă cu dulci șoapte.

Pe ființa scumpă, dragă,
Pentru care-a făcut sborul
Și prin taina ce îi leagă
Mama-și sărută feciorul.

Intre ei nu-i depărtare,
Fie dus el ori și unde,
Că și 'n neagra închisoare
Dorul mamei tot pătrunde. a. b.

Și-i crucea grea...

celor șase studenți închiși în 1923—24 la Văcărești

Isuse ! Apostolii tăi
S'au înmulțit cu șase
Indură-te, Doamne, de ei
Sunt poate cei mai tinerei
Din ceata ta aleasă.

In fața legii stau azi ei
O, Doamne, tu să-i însoțești !
E crucea grea ! Ei tinerei.
Și crucea ce o poartă ei
E Crucea țării românești. a. b.

Ce trebue să știe tot țăranul

1) Că prin sate mișună tot felul de mu-
safiri (oameni de-ai partidelor) și mai a-
es când este vorba de alegeri, nu mai pot
de dragul țăranului. N'ar mai pleca de lângă
dânsul, așa de tare îl iubesc.

2) Că ei vin cu automobile și trăsuri de
ale Jidanilor, sau plătite cu banii jidovești
și toate cheltuelile din banii aceștia le fac!

3) Că în schimbul acestor bani ei vând
pâinea și viitorul copiilor lor și copiilor tăi.

4) Căci partidele trăesc să apere pe Ji-
dani atunci când ne fură pânea; să ne
schingiuiască, să ne omoare și să ne ție în
temniți, atunci când noi încercăm să ne
apărăm sărmana țară și bucățica de mălai
de la gură.

5) Că sunt și prin sate gospodari, cari
înlesnesc venirea lor pe la țară și le dau aju-
tor și le jură credință, să vie cu tot satul
după dânșii la alegeri

6) Dar bieții gospodari nu știu însă că
fac cel mai mare păcat, față de Dumnezeu
și față de copiii lor.

7) Feriți-vă oameni buni că blestemul lui
Dumnezeu este mare.

8) Pentruca să nu cadă asupra voastră
și asupra copiilor voștri tot sângele nevi-
novat al neamului acestuia pe care voi îl
vindeți, ca Iuda, la străini.

Cum au sărbătorit Crăciunul studenţii închişi la Galata

In ziua sfintei naşteri a lui Hristos, când şi cerşetorii se bucură, într'o odăiţă întunecoasă pe patru paturi aşezate unul lângă altul, stăteau în tinşi, aproape fără să se mişte cei patru stu denţi români de la Galata, cu mânile slăbite, cu feţele supte, cu ochii perduţi, adânciţi în fundu capului, cu privirea plină de jale cu fălcile a proape încleştate, cu glasul stâns... stâns de tot *Ei nu mâncaseră nimic de 11 zile*!

Aşa au sărbătorit Crăciunul, suferind pentru dreptatea neamului cei 4 studenţi!

Pe când toată lumea se bucura şi fiecare om se ruga lui Dumnezeu pentru fericirea lui!

In ziua a treia de Crăciun studenţii au fos duşi la spitalul Sft. Spiridon din Iaşi.

Iată câteva poezii făcute pentru dânşii şi pu blicate în „*Libertatea*". Numele lor este Mot Gârneaţă, Teodosie Popescu, Radu Mironovici La Galata a mai rămas unul, Corneliu Zele Codreanu.

Toată lumea azi aşteaptă....

(Celor dela Galata)

Toată lumea azi aşteaptă
Naşterea ţi, dulce Hristoase
Toţi cu inime curate
Şi cu feţe luminoase;

In împărăteşti palate,
Ca şi cei din sărăcie,
Cu simţire creştinească
Aşteaptă magii să vie;

Toată lumea păcătoasă
Se întoarce azi spre Tine
Şi cu rugăciuni duioase
Vrea ca să ţi se închine ;

Moşii albi în spre icoane
Fac a lor închinăciune
Înălţând smeriţi spre ceruri
A lor caldă rugăciune ;

Copilaşii chiar, cu tremur,
In mici rugăciuni îşi spun
Că ce daruri mari şi bune
Să le-aducă moş Crăciun.

Toată lumea azi aşteaptă
Ca să-i vie mântuirea
Toţi cu gândul în spre Domnul
Işi aşteaptă fericirea.

Iară noi fierbinte rugă
Înălţăm la prea curata
Să elibereze astăzi
Pe cei închişi la Galata.

V. Oprişor
orfan în orfelinatul din Blaj

Colindă Nouă

închinată studenţilor din închisoarea Galata

de **Iustin Ilieşiu**

La Galata 'n închisoare
Numai plâns şi suspinare
Florile Dalbe.

Inarmaţi străjeri ţin pază
Şi martirii 'n lanţ oftează
Florile Dalbe.

In bordeie rugăciunea
Către ceruri se îndreaptă
Şi creştinii blânzi, cucernici,
Pe Mesia îl aşteaptă,
Se închină toată noaptea
Să le-aducă bucurie
Precum şi la carte scrie...

Florile Dalbe.

La Galata 'n închisoare
Tristă-i sfânta sărbătoare

Florile Dalbe.

De cu seară până 'n zori
N'au venit colindători

Florile Dalbe.

La Galata 'n închisoare
Mare-i jalea Doamne, mare

Florile Dalbe.

Nu-i lumină, nici hodină
Si vitejii 'n lanţ suspină...

Florile Dalbe

Ce trebuie să ştie tot Românul înainte de procesul lui Corneliu Zelea Codreanu în fala juraţilor dela Focşani. *(Martie 1925)*

— Că au mai pierit duşmani şi vânzători de neam aici pe pământul acesta, în cursul veacurilor de stăpânire românească!

— Că numai aşa s'a putut apăra şi păstra neamul nostru stăpân pe dreptul lui.

— Că nu în ocne, alături de tâlharii nelegiuiţi este locul celor ce îşi apără neamul şi legea împotriva duşmanilor diavoleşti, ci locul lor este în frunte, ca să fie îndrumare şi scut neamului lor. Căci doar şi Sfânta noastră scriptură zice: *„Voi sunteţi lumina lumii... Nici nu se aprinde lumina şi se pune subt obroc, ci în sfeşnic şi luminează tuturor ce sunt în casă.“*

— Că *Manciu* cel ucis de *Corneliu Zelea-Codreanu* a fost un vânzător al neamului nostru, care cu banii cu cari l-au cumpărat jidanii schingiuia pe studenţii cari luptă împotriva jidanilor şi şi căuta să le risipească oastea sfântă.

— Că aşadar tot Românul trebue să se roage lui Dumnezeu pentru slobozirea lui Corneliu Zelea-Codreanu, pentru izbânda luptei de apărare pornite împotriva jidanilor,—şi trebue să ceară cu glas tare celor dela cârma ţării: *dreptate Românului în ţara lui!*

Dorul meu

Fă, Doamne, pe gândul meu,
Şi mă fă un fierăstrău,
Fierăstrău cu pânză nouă
Temniţa s'o tai în două,
Să scot pe Zelea afară

Să nu sufere povară.
Ori mă fă, încetinel
Ţoale-ori haine pentru el,
Că vara stătuşi în soare
Tot cu tină pe picioare
Şi ai stat cu vadră 'n mână
Fără somn, fără hodină
Din pământ de-ai făurit
Cărămidă de zidit,
Cărămidă de cămin
Să faci fală de Români,
Şi 'n loc să dormi pe dricală,
Dormi poate pe vre'o podeală,
In loc să ai pat frumos
Dormi poate întins pe jos.

Toţi Românii de-omenie
S'îngrijaţi şi vreau să ştie
Cum de şedeţi în robie
Ooameni drepţi ca o făclie ?
Cin' de voi nu vrea să ştie
Nici Român să nu mai fie
Cin' de voi nu se'n grijeşte
Nici Român nu se numeşte !
Aceia ne sunt duşmani
Şi fac fală la Jidani
La Jidani şi Unguroi
Care râd în pumni de noi.

Cât e Ardealu de mare
El numai un Moţa are
Şi fratele lui de seamă
Pe Georgescu din Poiană.
Prin Bucovina de-i sta
Dacă-i sta şi-i întreba:
Cine-i fala voastră aici:
Ţi-a spune: Mironovici
Şi Popescu, doi voinici.
Basarabia-i măreaţă
Că are un fiu ca Gârneaţă
Nădejdea Moldovii este
Zelea, cel ca din poveste !...
De Bănat nu cuvintez
Că numai mă ruşinez
Că aicea s'a aflat
Trădătorul Blestemat.....

De-ăi ca Zelea-s puţintei
De-ăi ca Manciu, gem de ei !

Ce mai floare-i Iorgovanu
Eu de-aşi fi Ion el Brătianu
Face'aş dragă, iac'aşa:
Pe studenţi i-aşi decora,
Pentru c'au aprins făclia
In întreagă România.

Solomon Domăneantu

ţăran din Ohabamutnic (Banat), fost internat de Unguri şi de Jidani

Deodată cu această poezie, fratele Domăneanţu mai trimite una:

Voi Români de la putere
Ce vi's la oala cu miere
Luaţi sama şi gândiţi

Ce țară vreți să clădiți,
Și să-i clădiți temelia
Ca s'o cheme România!
Luați seama, cei din spate
Numai joc de voi și'or bate
Și-or striga : Acuma-i bine
Moi Romune, moi Romune,
Și acela e Jidanu
La un gând cu Ungureanu.

Apoi, bănuind că s'ar putea să nu-i pu
căm aceste poezii, de frica legilor lui Mârze
ne îndeamnă stăruitor :

„Publicați-le! Dăcă nu m-au prăpădit gurii, apoi las să mă prăpădească Românii.

DOINA

— Pentru ziua de azi —

Frunză verde pom rotat,
Toată țara-am colindat,
Și pe unde-am zăbovit
Tot de jidovi m'am lovit.

Te cuprinde jalea, frate,
Când vezi bunurile toate
De Jidani vicleni furate.
Și la sat și la oraș
Jidovul e bogătaș,
Jidovul este stăpân
Cu tot neamul lui păgân
Iar Românu-acu-i sărman

Ajuns slugă la Jidan,
N'are casă nici moșie,
Și ce are stă să fie
Tot a liftei avuție.

Și amarul suferinții
Nu ni l'au lăsat părinții,
Ni-l făcurăm tot noi, frate,
Cu prea multa bunătate !...
Și-acum stăm ca sugrumați
Toți Românii, frați de frați.

Și ne or blestema copiii
Că ne-am dat nemerniciii,
N'am știut să ne purtăm
Țară ca să le lăsăm...

âmpina) *Badea Stelian*

Glas din popor

Scrisă în ajunul procesului dela Focșani al lui Corneliu Zelea-Codreanu, din Martie 1925.

Voi studenți din România
Care sunteți temelia,
Pe voi o să se clădească
Țara noastră Românească !
Ci voi sama să luați
Cu cine vă faceți „frați",

Multe nații dintre noi
Ne-ar junghia ca pe oi,
Ne-ar junghia ca pe boi,
Dar se 'nșală tare-amar,
Că noi nu ni-s boi de car
Da nici oi de junghiat,
Având țară și 'mpărat,
Miniștri și senatori,
Deputați, judecători,
Care să se străduiască,
Țara să ni-o înflorească,
Jidovii napoi pășească!
O, Brătianule, știi bine,
Când ai dat mâna cu mine
Si-am rugat pe Dumnezeu
Să facă pe gândul meu,
Ca să nu faci nici odată
Rușine la al tău tată!
Pune-i căluș și trântește
Pe cel ce se ocoșește
Și neamu-și desprețuiește.
Că isttorii din trecut
Ne arată și mai mult
Brătianu ce a făcut,
In vremile de demutt,
Când a mers el la Berlin
De ne-a adus Domn român
Care dovadă ne-a dat
Că-i Român adevărat,
Că pe toți ne-a adunat

Intr'un mare falnic stat.
Da unde-i Cogălniceanu
Și Alexandru Lăpușnean!
Să 'nvie Mihai Viteazu
El și-ar întoarce obrazu
Când vi-ar vedea judecata
Ce o faceți la Galata,
Și apoi lângă București
La vestiții „Văcărești"
Pentru cauze românești!
Toți Românii din trecut
Altă dreptate-au făcut,
Când era ca legea lor
S'o aplice străinilor,
Turcilor, Ungurilor,
Unde-i Brâncoveanu vost
Și cu Horia-Cloșca nost?
Ce pildă ne-au arătat,
Capul cum nu l'au plecat
Păgânului blăstămat?
Pentru asta ținem minte
Stăpânirii de mai înainte,
Dară astăzi și Românii
Fac la fel ca și străinii,
Luptătorii ni-i lovesc,
Credința ni-o umilesc...

Frunză verde de pe fân,
Voi studenții de Român,
Pe noi să vă răzimați,

Ori și cui nu vă lăsați,
Mai ales nu vâ lăsați
La Jidanii blestemați,
Că Jidanii în război
Mergeau ca racii napoi,
Acum ei mai sus ca noi ?
In războiul ce a trecut
Nici un Jidan n'am văzut
Să ajungă pân' la front ;
Au făcut ce au făcut
Și tot la umbră-au șezut,
Noi ne-am luptat luntre punte,
Și-acum iară ei în frunte ?
Române, nu te lăsa,
Că și noi ți-om ajuta,
Ne vom strânge, la strigare,
Dela Nistru pân' la Mare,
Și ne-om pune la hotară
Și-om curăți astă țară!
Când s'or deștepta Românii,
Dau la dracu cu străinii,
Să trăiască studențimea
Și să piară Jidovimea !

Solomon Domăneanțu
din Ohaba-mutnic (Bănat)

Doina Moldoveanului

Iei pe glia românească
Plânge-o' doină strămoşească.
Plânge frunza codrului
De jalea voinicului,
Că i robit străinului.

In bordei, sărac de mine,
Bucuria nu mai vine.
Doamne, Doamne, cum să vie
Când Români de viţă vie
Sunt închişi în puşcărie,
Pentru sfânta dreptate
Şi a ţării libertate.
Măi Române, măi Române,
Uite-te ce-ţi vine mâine:
La biserica din sat
Să n'ai dreptul de'nchinat.
In oraşe strălucite
Stau omizi îngrămădite
Şi tot sug vlaga din tine
Cei streini, cele jivine,
Cu perciuni şi cu pungi pline
Ca trântorii pe albine.
Uită-te ce-ţi vine mâine,
Măi Române măi Române.

Nistrule cu apă lină,

Când dă frunza în rugină,
Pe-o noapte cu lună plină.
De prin codri, de prin munte
S'au pornit feciori de frunte.
Toți voinici cu negre plete
Cu ocni mari, cu late spate
Pe potică, pe cărare
Și cu pușca în spinare...
Pe pârâu tot apă trece
Și-s la număr treisprezece,
Rece i apa în pârâu,
Cu hangarele la brâu.
Foae verde și-alunele
Bate luna în oțele.
Păduricea-i ruginie
Ei pleacă la bătălie!
Dar cum ei așa mergea,
Oaste multă-i aștepta
Niculeanu comanda.
Vântul scutură salcâmul
Și-amărât îi tot Românul,
Radovan și Niculeanu,
Ghinărarii, ce rușine
Măi Române, măi Române,
Ne-au vândut țara pe bani
[illegible] dela Jidani
[illegible] ins pe căpitani.
Căpitani de Moldoveni,
De munteni, de Ardeleni,
Voinicei Bucovineni,

De pe apa Nistrului,
Din codrii Banatului,
Mare-i jalea neamului!
Și cu lanțuri mi-i legară,
Și la mâini și la picioare,
Și-i zvârliră'n în închisoare.

Foae verde sălcioară
Am avut o surioară
Niculeanu mi-o luară
De la brâu de subsioară!
Neagră-i apa, neagră lină,
Căpitanii se închină
Moldovenii greu suspină.
Firicel de negre mure
Tot românul stă să 'ndure
Dela deal, dela pădure,
Că-i robia creștinească
Sub obida jidovească!
Firicel de ismă creață
Dă-mi flinta, frate Gârneață
Pe păgâni să-i scot din viață!
Stejărui și trei halice
Frate, codrule voinice
Adu-ți ghioagele aice,
C'aud cuciumul cum sună
Văd voinicii cum s'adună.
Eu să-ți cânt de voinicie
Și să trag în carne vie!

Tu să-mi dai ascunzătoare
Intr'o zi cu mândru soare,
Adă-ți ghioagele aice
Frate, codrule, voinice!